СВОБОДА
LIBERTY

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РУСКОГО НАРОДА ВЪ АМЕРИЦѢ И ОРГАНЪ „РУСКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА".

Рôкъ IV. | Шамокінъ, Па. Четвергъ 6-го Лютого 1896. | Число 6.

Календарь.

Лютый.		
6	Ч.	Григорія Богослова
7	П.	Ксенифонта. Теодора
8	С.	Іоанна Злат. (Суб. задушна)
9	Н.	МЯСОПУСТНА. Ефрема
10	П.	Игнатія богон., Романа
11	В.	ТРЕХЪ СВЯТИТЕЛѢВЪ
12	С.	Кира и Іоанна безсребр.

Змѣстъ.

Вôдъ Редакціи.

Вже навѣть нашӣ люде добре знаютъ, що въ Америцѣ годѣ що купити, або продати безъ аґента. Найлѣпше то знаютъ нашӣ бізнесѣсты. Для-того хотѣли-бы и мы мати своихъ аґентôвъ, щобъ були посередниками мѣжь Редакціею „Свободы", а нашими людьми — охочӣ до читаня. Не богато працѣ вымагае ся вôдъ аґента „Свободы". При каждôй оказіи заговорити до людей, що „Свобода" есть наша руска газета, котру варто читати, коштуе на рôкъ $2 а адреса до неи: 144 S. Franklin Str. Shamokin, Pa. Мы кождому нашому аґентови будемо давати даромъ газету и въ додатку еще книжочки цѣкавӣ зъ краю. Ану хлопцѣ рускӣ, напишѣть до насъ, що хочете бути аґентами свого власного руского дѣла. Не велику Вамъ заплату даемо, але народъ колись запише въ своей исторіи, запише въ своимъ серцю, що вы булисте розсадниками просвѣты на земли американьскôй.

Звертаемо увагу Ч. Братству Пр. Дѣвы Маріи въ Willkes-Barre, Pa., якъ такожъ О. Протоерею А. Товту, що справа залеглости $42.00 а взглядно, якъ пôдписаный Выдѣлъ Братства оповѣщае $38.00 для касы „Союза" — належить не до насъ, але до „Союза" — для-того по информаціи просимо удатись до Выдѣлу „Союза".

Редакція „Свободы".

СПРАВЫ „СОЮЗА.

Приступили слѣдуючӣ новӣ члены:

MT. CARMEL, PA.	Число въ гол. книзѣ:
1. Лещиньскій Ваньо	297
2. Славікъ Стефанъ	298
3. Сова Илько	298
OLYPHANT, PA.	
4. Зелемъ Осифъ	299
5. Зелемъ Антоніна	299
6. Кущакъ Василь	300
SHAMOKIN, PA.	
7. Бачиньскій Михаилъ	
8. Фекула Мих.	
9. Пейко Йосифъ	
10. Поломчакъ Иванъ	
11. Лабовскій Мих.	
12. Ференцъ Максимъ	
13. Ревилякъ Василь	
14. Полпнякъ Никита	
15. Онущакъ Иванъ	
16. Стухлякъ Теодоръ	
AUDENRIED, PA.	
17. Ярошъ Стефанъ	300
18. Елчь Федоръ (молод.)	301

Несторъ Дмитрôвъ
секретарь.

ПОКВѢТОВАНЬЕ.

Симъ посвѣдчаю, що дня 24. сѣчня с. р. одержаламъ вôдъ О. Нестора Дмитрова, секретаря „Союза" $250.00 яко посмертне по бл. п. Мих. Бакошь.

Mt. Carmel, Pa. 24. сѣчня 96.

Анна Янкачки.

При свѣдкахъ:
О. Иванъ Арданъ
Гр. Гукъ.

Шамокінъ 6. Лютого.

Обѣ палаты Сполученыхъ Державъ пôвночнои Америки, высша и низша такъ званӣ: палата пословъ и сенатъ обрадуютъ вже другій мѣсяць. Мы вже згадовали про дивачнӣ внесеня кôлькохъ сенаторôвъ взглядомъ заостреня имміґраціи, а нынѣ хтѣлибы мы придивити ся складови однои палаты и другои, щобъ знати на будуче, що можь сподѣвати ся вôдъ тыхъ законодавчихъ тѣлъ.

Палата пословъ складае ся зъ людей живѣйшихъ, молодшихъ; переважну часть становлятъ адвокаты, тай и ухвалы ихъ носятъ на собѣ пятно яснѣйше, поступовѣйше. Сенатъ складаютъ загально капиталісты зъ глубокими кишенями, котрӣ умѣли добре походити въ часѣ свого выбору. Та не диво, що тӣ паны добре [illegible] коло своихъ дѣлъ, прецѣ они хотѣли-бы вынагородити собѣ за выкиненый грôшь при выборахъ и забеспечити свою золоту еґзистенцію на будуче. Американьскӣ газеты, подаючи справозданя зъ обрадъ сенату, критикуютъ остро хôдъ нарадъ не щадячи досадныхъ епітетôвъ и самому Клевляндови, котрый стоитъ въ звязи зъ великими капиталістами въ Америцѣ, а зъ аґентами Ротшильда въ Европѣ. Філядельфійска часопись: „Philadelphia Gazette" — такъ характеризуе сенатъ: „Повный сенатъ числить днесь 90 членôвъ, одже близько два разы стôлько, якъ передъ 60 роками, а о одну трету часть бôльше, якъ передъ выбухомъ войны домовои.

Але о скôлько сенатъ взрѣсъ числомъ, о стôлько ослабъ силою моральною, ослабъ характерами и силою продуктивною. Для-того стоитъ дуже низько въ опінѣи публичнôй. Вôдъ довгихъ лѣтъ не выступавъ сенатъ зъ такими консервативными, ретроградными внесенями, якъ нынѣ. Валюта срѣбна, проекты заостреня имміґраціи, проекты дуже дивачнӣ, доказуютъ, якъ сенатъ низько морально стоитъ. Колибъ шукати за причинами того, легко можь знайти, беручи на увагу людей, котрӣ въ складъ сенату входятъ. Сенаторъ S. Brice зъ Ohio, Smith зъ New Jersey и Elkine зъ West Virginia гандлювали тыми гôдностьми, якъ товаромъ. Найгôршӣ елементы ввôйшли до сенату зъ Вестôвъ. Статы на Вестахъ маютъ дуже нечисленну людность, дуже ограничена тамъ опінѣя публична, тай и такихъ сенаторôвъ становитъ 2/5 части всѣхъ голосôвъ. Такожь до причинъ, котрӣ въ той способъ лихи елементы до сенату впроваджуютъ, можь и ту почислити, що лѣпшӣ елементы, якъ Cherman, Morrill и Hawley [illegible] ся на вôдвагу, щобъ здемасковати демаґоґôвъ.

Выходячи зô старои засады: „Америка для американôвъ" — предложено много проектôвъ, щобъ ограничити имміґрацію. Засада сама не выдержуе найменьшои критики, бо щобъ пôсля неи справедливо поступати, треба-бы всѣхъ бѣлыхъ вывести до Европы, а тубыльцямъ-Индіянамъ самымъ полишити Америку. Тымчасомъ дѣе ся инакше. Индіянôвъ засудили апостолы волѣ и свободы на цѣлковите вымерте. Розтягнули надъ ними станъ облоги, а недавно ухвалено законъ, що супружества мѣшанӣ: бѣлыхъ зъ чорными остро забороняе ся. Такого расового антаґонізму годѣ нынѣ вже и въ Европѣ подыбати! Хтожь уважае себе правдивымъ американцемъ? Англікъ и Айришъ. И они то головно намагаютъ ся ограничити и дуже заострити имміґрацію народôвъ европейскихъ до Америки.

Слѣдуючӣ заостреня сутъ нынѣ правосильнӣ: Не допускае ся до Америки слѣдуючихъ осôбъ:

1) Хинцѣвъ 2) Идіотôвъ 3) Хорыхъ умыслово 4) Жебракôвъ. котрӣ-бы мали стати тягаромъ для суспôльности. 5) Збродняpôвъ 6) Поліґамістôвъ (тыхъ, що маютъ бôлше жѣнокъ) 7) Субвенціонованыхъ вандрôвниковъ 8) Робôтниковъ за контрактомъ 9) Дѣвчатъ, котрыхъ импортуютъ въ неморальныхъ цѣляхъ 10) Всѣхъ осôбъ, въ вѣцѣ 14 до 60 р., котрӣ не знаютъ въ своей матернôй мовѣ нѣ читати, нѣ писати.

Послѣдня точка мае прійти доперва пôдъ ухвалу сенату и она може дуже некорыстно вплынути на имміґрацію нашихъ людей зваживши що въ Галичинѣ 75% анальфабетôвъ. Рôвножь потерпятъ ту Поляки, Россіяне, Италійцѣ и Угры.

Що конґресъ зробить — нынѣ еще не знати, однакъ припускаютъ, що конґресъ ухвалитъ той проектъ, щобъ не допустити гостей зъ Азіи и Сиріи, а зъ вôдтамъ сподѣваютъ ся великого числа имміґрантôвъ.

Вôдъ Преосв. Єпископа Николая одержали мы слѣдуюче письмо, съ просьбою о помѣщене:

Въ редакцію „Свободы".

Покорнѣйше прошу Редакцію сообщить своимъ читателямъ, что Православная Миссія въ Америкѣ, находящаяся подъ моимъ управленіемъ, никогда никакихъ нечестныхъ средствъ къ обращенію русиновъ униятовъ не предпринимала и не предпринимаетъ, — никакихъ „вандрівних апостоловъ" не имѣла и не имѣетъ, — никакихъ **обіцянокъ** не давала и не даетъ; принимала же въ лоно Православной Церкви, послѣ неоднократныхъ испытаній желавшихъ присоединиться къ Православной Церкви, — и только по убѣждении въ искренности приносимаго исповѣданія вѣры — присоединяла ихъ къ своей Церкви. Всѣмъ присоединяемымъ къ Православію, наша Миссія, кромъ благожелательности заботъ о спасеніи ихъ душъ, а также и разнаго рода благотворительности, — ничего другого не дѣлала и не дѣлаетъ. И впредъ наша миссія не отказывается принимать приходящихъ къ ней, не только тѣхъ, которые будутъ сознательно это дѣлать, а вмѣстѣ съ тѣмъ докажутъ безкорыстіе въ семъ своемъ намѣреніи. Отвергать же приходящихъ къ намъ, а равнымъ образомъ, не разъяснять **сущности Православія и заблужденій папизма**, къ которому привела и приводитъ несчастныхъ единоплеменниковъ нашихъ, — такъ называемая „У н і я", — не можемъ, ибо это будетъ противно исповѣдуемой нами истинѣ, а точно также и братолюбію. Отторгнутыхъ отъ нѣдръ своея матери — Православной Церкви — чадъ, **лестію и насиліемъ**, — мы хотимъ снова возвратить къ своей матери **только любовію и истинною**, — безъ принужденій, обмана и насилій. **Этого требуетъ достоинство нашей Церкви.**

Отъ души радуясь стремленію „Соединенія" и „Союза" сохранить свою народность и свой обрядъ въ Америкѣ въ чистотѣ и неприкосновенности, я молю Бога, чтобы съ этимъ вмѣстѣ прекратилось и разномысліе между братьями по крови — и въ дѣлахъ вѣры и чтобы **всѣ русскіе**, безъ различія наименованія, — едиными усты и единымъ серцемъ славили Отца и Сына и Св. Духа, — Тройцу единосущную и нераздѣльную. — А м и н ь.

Смиренный **Николай**,
Божіею милостію Епископъ Аляшкиньскій и Алеутскій.

1896 г. 10. 22. янкара Т. С. Франциско.

Подаючи дословно заявлене Преосв. Епископа Николая, мы хочемо вѣрити, що Ихъ Преосвященьство не знае про способы, якихъ уживаютъ аґенты, щобъ стягнути нашихъ людей до такъ званои шизматицкои церкви, а може про самыхъ аґентôвъ [illegible]. Мы маемо пôдъ рукою доказы въ якій способъ тӣ аґенты выповняютъ ту идею, яку поставивъ Преосв. Епископъ Николай въ своимъ, повызшôмъ заявленю. Міссія православія, въ якій не-будь способъ перепроваджувана шкодить нашому рускому дѣлу въ Америцѣ. Аґітація религійна на амер. грунтѣ впроваджуе розгорячене умôвъ и въ высокôй степени шкодить розвоєви культурному и економічному нашого народа. Для того мы нотовали и будемо нотовати всякӣ надъ-ужитя, якӣ бы дѣяли ся, чи зô стороны православія, чи вôдъ якои иншои секты религійнои.

(Продовжене на другôй сторонѣ.)

РАЙСКЕ ЯБЛОКО. *)

Написавъ Орестъ Берещанинъ.

Въ старôй, зô всѣхъ сторôнъ поподпиранôй хатинѣ за селомъ лежить на постели стара жѣнка а побôчь неи хора мала внучка. Дитина неспокôйно кидае ся у снѣ, а стара що-хвиля накрывае сухӣ рученята и нôжки слабои дѣвчинки подертою, зрôбною плахтою...

По хвили заснула дѣвчинка супокôйно, а стара жѣнка, похилившись надъ змарнѣлымъ личкомъ внучки, промовила сумнымъ, дрожачимъ голосомъ:

— Все бы ще найлучше было для тебе, моя дитинко люба, якъ бы тебе — Боже прости менѣ грѣха! — Исусъ до себе покликавъ. Батько твôй ще позаторôкъ выбравъ ся за море шукати тамъ красшои долѣ, та навѣтъ не доѣхавъ, по дорозѣ захорувавъ и трупа кинули рыбамъ въ море. Недовго по нѣмъ и мати твоя зъ туги, горя и нужды осиротила тебе... Лишилась я одна, стара, безпомôчна жебрачка — й доки ще здорова була, то тымъ лише, що у добрыхъ людей выпросила, себе й тебе якось зъ дня на день проживила. Але що буде зъ тобою, моя дитинко, якъ мене не стане? хто тогды тебе догляне, тебе накормить? хто тобѣ бѣлу сорочку надѣне, голову змые и волосе розчеше? — Велика, довго здержувана сльоза покотилась по старôмъ, зморщенôмъ лици бабы и упала просто на розпалене личко хорои внучки.

Рнучка пробудилась.

— Бабо, бабо! де вы?

— Я ось тутъ, дитинко, тутъ коло тебе .. А що, лекше тобѣ?

— Охъ, якъ ту темно, бабо! засвѣтѣть бо каганець.

— Та я бы засвѣтила, дитинко, коли-жь зъ постелѣ пôднестись не можу... руки й ноги зъ зимна закостенѣли...

Внучка вытягнула дрôбну ручку зъ пôдъ плахты, взяла бабу за одну руку, притягнула еи близше де себе и тихимъ, таемничимъ голосомъ почала говорити:

— Бабо, бабо! менѣ снило ся щось такъ красного, що я вамъ и сказати не можу. Менѣ приснило ся, що я була въ раю. Послухайте, що я тамъ бачила! Приснило ся менѣ наперелъ, що до мене прійшовъ хлопчикъ маленькій, такій бѣлый, бѣлый, ще бѣлѣйшій якъ у нашого панъ-отця, — волосся мавъ золоте, довге, на плечехъ двое маленькихъ крылецъ якъ снѣгъ бѣлыхъ, и разъ у разъ трѣпотавъ нима, нѣбы десь дуже летѣти хотѣвъ. Вôнъ ставъ говорити до мене такъ [illegible] якъ бувало моя мама...

— Встань мала, встань! ходи зо мною! Я тебе заведу, де ты нѣколи ще не була... я тобѣ покажу щось такъ красного, якого ты нѣколи ще не бачила — и сказавши се, взявъ мене поволи за руку и выпровадивъ геть зъ хаты.

На дворѣ було такъ студено, що я стала дрожати на цѣлôмъ тѣлѣ, а хлопчикъ, побачивши се, пригорнувъ мене до себе и закинувъ на мене свою довгу, бѣлу одежу, що зъ плечей спадала ему ажь до нôгъ. Менѣ зробило ся наразъ такъ мило и любо, а заразомъ такъ солодко и безпечно, що я бы зъ тымъ хлопчикомъ була летѣла не знати куда и якъ далеко. Летимо, летимо — ажь бачу зъ далека богато свѣтла и оно ясно освѣчувало намъ дорогу.

— Що се е? що то за мѣсто? — пытаю я хлопчика, — то певно лѣхтарнѣ, що такъ ясно свѣтятъ...

Хлопчикъ усмѣхнувъ ся и каже:

— Се не лѣхтарнѣ... се тотӣ звѣзды, що ты ихъ усе бачила.

Я засоромилась, що того не знала, и вже не пытала бôльше нѣчого. Недовго й прилетѣли мы передъ вечикӣ, зелѣзнӣ дверѣ зъ малымъ, круглымъ вôконцемъ. Хлопчикъ запукавъ три разы — небавомъ вôдчинилось вôконце и св. Петро, такій самѣсенькій, якъ его на образкахъ малюютъ, запытавъ ласкаво: хто тамъ такъ пôзно пукае до дверей райскихъ?

— То я, св. Петре! — вôдповѣвъ хлопчикъ, — вôдчиняйте лишь скоро, бо на дворѣ студѣнь велика...

— Ага, се ты Николка... але кого то ты ведешь зъ собою?

— Та се Анничка, донечка бѣдного Юря, що то на мори померъ, плывучи до Бразиліи...

Св. Петро вôдчинивъ скоро ворота, а коли я переходила по-при него, погладивъ мене ласкаво по лици и поцѣлувавъ въ голову... Мы увôйшли въ величезный садъ. Дерева тамъ такӣ великӣ и грубӣ, якихъ я ще не бачила, а всюда на нихъ садовины стôлько, що галузя ажь повыгиналось и конары всюда попôдпиранӣ грубыми палями. Чимъ дальше мы йшли тымъ садомъ, тымъ бôльша яснôсть била намъ въ лице. Дерева такъ ясно свѣтили ся, що я думала, нѣбы тамъ десь далеко страшно мусить горѣти, коли ажь тутъ вôдбиваесь така яснôсть. Я не могла довше дивитись и прижмурила очи. Въ тôмъ ухопивъ мене хтось на руки и такъ любо й сердечно почавъ мене пестити и цѣлувати, що я зачудована розтворила очи и побачила... ану, згадайте, бабо, кого? Мою матусю! Она такъ дуже утѣшила ся, що-разу й слова не могла промовити и ажь по хвили сказала до мене.

— Я знала, моя [illegible], що ты скоро прійдешь за мною... тажь я такъ дуже банувала за тобою! — и взяла мене за руку та попровадила дальше въ садъ.

Вкôнци прійшли мы до великои палаты, зъ богато золотыми вежами и зъ богато покоями. Въ покояхъ всюда блыщало ся саме золото и всюда сила свѣчокъ що найкрасшихъ свѣтило ся по стѣнахъ. А вже найяснѣйше и найкрасше було въ однôмъ дуже великôмъ покою, де на высокôмъ золотôмъ крѣслѣ сидѣвъ самъ Исусъ Христосъ, а на право вôдъ него Пречиста Матѣнка. Богато ангелôвъ маленькихъ, всѣ въ бѣлыхъ якъ снѣгъ одежахъ кружляли навколо престола святого, и всѣ они такъ красно спѣвали „Богъ Предвѣчный", що такъ анѣ у крилосѣ въ церквѣ, анѣ дѣти въ школѣ заспѣвати не гôднӣ... Мама моя казала менѣ пôйти и поцѣлувати Исуса и Матѣнку Божу въ обѣ ручки. Я такъ трясла ся на цѣлôмъ тѣлѣ, що й крокомъ не могла напередъ поступитись. Тогды той самъ хлопчикъ, що мене привѣвъ, пôдпровадивъ мене передъ Исуса та й самъ приклякъ на колѣна и ждавъ тихонько, ажь Исусъ промовить. Христосъ, побачивши насъ, кивнувъ до мене головою такъ любо, що я ажь усмѣхнула ся зъ радости и вже смѣло пôдойшла до Него и поцѣлу[illegible]

*) Передрукъ зъ „Дѣла".

SVOBODA

(LIBERTY.)

Weekly Paper

The only Russian political Newspaper published in this Country; circulating in all parts of the United States and Canada, wherever the Russian language is spoken.

Published at 144, South Franklin str; Shamokin, Pa. of each week by the Svoboda Publishing Co.

ADVERTISING RATES:

One inch per annum...$ 10.00
„Six months. „ 6.00

All comunications should be addressed to:

„Svoboda" Printing Office
144 S. Franklin, str,
Shamokin, Pa.

Предплата рôчна 2.00
До старого краю....... 3.00

Всѣ дописи и грошѣ просимъ высылати пôдъ адресу:
To "Svoboda" Printing Office
144 S. Franklin, str.
Shamokin, Pa.

Наша газета выходить що тыждня въ Четверъ.

Entered the post office at Shamokin, Pa. as second class mail matter.

ЗВАГА.

Хотячй приступити до „Союза" най посылають вступне и мѣсячне до касієра.

Mr. Gr. Chylak
Olyphant Pa.

И увѣдомити секретара пôдъ адресою.

Rev. Nestor Dmytriw
Mt. Carmel, Pa.
P. O. Box. 599.

(Продовженє зô сторонь першоѣ).

На темать заблужденія — мы писати не будемо, але зачекаемо, ажь появить ся у насъ чисто церковна часопись. Однакъ вже и въ нашôй „Свободѣ" заявляємо Ихъ Преосвященьству, що мы тотѝ „несчастніи единомышленники", съ честію боронити будемо нашои вѣры и на вѣру другихъ посягати не будемо — якъ се певно въ Америцѣ розумно зробили бы неуніаты — если-бы въ дѣла вѣры другихъ не мѣшались и догматôвъ въ свѣтѣ бізнесу не силували ся рѣшати.

Редакція „Свободы".

ВѢСТИ ЗЪ АМЕРИКИ.

Допись зъ Elmira, N. Y.

Прошу Чест. Редакцію „Свободы" о удѣленє троха мѣсця для помѣщеня тыхъ рядкôвъ въ своєй газетѣ.

О насъ ту жиючихъ Русинахъ мало и хто знає, бо и правда мало насъ ту есть, и не вôдъ давного часу розпочавъ ся межи нами якій-такій рухъ. Не богато насъ есть, однакъ и тота горстка потрафила ся зорґанізовати въ одну купку. Заходами нашими выставилисьмо собѣ церковь, котру посвятилъ намъ Всеч. О. Констанкевичъ зъ Шамокінъ, Па., дня 2. Грудня минувшого року и завязалисьмо собѣ Братство св. Арх. Михаила, числяче теперь 20 членôвъ, котрѝ належать до нашого „Союза".

Будова церкви досыть легко намъ пôшла, бо ґрунтъ дôсталисьмо дармо вôдъ Industrial Grounds Comp. а на будову по части выпожичили ту свои люде грошѣ, а по части вспомогли насъ складками нашѝ братя по околицяхъ, за що имъ щиру подяку на сѣмъ мѣсци складаемо. Довгъ цѣлый, котрый маемо за дерево на церковь заплатити, выносить всего до 700 долярôвъ. — Однакъ нашъ бѣдный Русинъ, вже здаесь зъ роду таке маe щасте, що и на простôй дорозѣ бѣда чепить ся его. Ось такъ и намъ повело ся. Церковь нашу будовавъ намъ славный, такъ вже давнѣйше названый „ерусалимскій архитектъ", Николай Стефинякъ, або якъ вôнъ самъ себе называе Николай, або якъ хто хоче то и Михаилъ Стефаньскій зъ Buffalo, N. Y. — Знають его дуже добре — бо якже-жь не знати, якъ добре за скôру сала горячого налявъ? — и люде въ Excelsior, Pa., Shamokin, Pa. и въ Mt. Carmel, Pa. (ту вже знають его ґрунтовно, якъ то кажуть), и Buffalo, N. Y. та и мы на нашу бѣду его пôзнали, та много людей дуже богато могло бы о нѣмъ розповѣсти. Не будемъ мы ся розводити о справахъ, якѝ вôнъ съ другими мавъ, та розкажемо мы о нашôй съ нимъ баламутѣ.

Приѣзджає однои днины сей славный „ерусалимскій архитектъ" зъ Buffalo до насъ, тай каже: „Вамъ ту треба церкви, я вамъ добре и туньо выставлю". — Що намъ треба було церкви, то мы сами о тôмъ знали, бо чи то прійде великопостна сповѣдь, чи инша яка потреба въ нашихъ душевныхъ потребахъ, то ходи, кланяй ся, проси, то айриша, то нѣмця, то поляка, щобы позычивъ свого костела на нащу вôдправу. — Зôбралисьмо ся, порадили, тай кажемо „ерусалимскому": „Будуй церковь"! Ґрунтъ пôдъ церковь маемо, згодили „архитекта" того, замовили все, що до будовы потрѣбне, та розпочала ся робота. — Ладоньку нашъ! Бодай ся така робота и никому не снила. Не буду о той цѣлôй роботѣ розказовати, бо на саму вспоминку о тôмъ, ажь ся недобре робить. Скажу тôлько, що той славный „ерусалимскій архитектъ" — бодай ся никому и не снивъ — цѣлу свою заплату дôставъ, роботу не докôнчивъ, десь утѣкъ, еще передъ посвященьомъ, — бо церковь другій докôнчивъ — а теперь нѣ сѣло, нѣ пало, приѣзджає вôнъ въ Сѣчни того року съ якимсь нѣбы то лоєромъ, чи що за бѣдовъ зъ Buffalo, и скаржить насъ о 71 дол., що мы нѣбы то ему виннѝ. — Пекъ тобѣ бѣдо! Ктожь мôгъ ся подôбне сподѣвати? — Що робити? Вызначають намъ терминъ въ кортѣ на 25 го сѣчня, спроваджуемо О. Констанкевича зъ Шамокінъ на свѣдка, бо они рахунки нашѝ переводили при выплатѣ Стефинякови, приходимо вся рада церковна на кортъ, а ту ани „ерусалимского архитекта" ани его лоєра не ма, тôлько прійшовъ телеґрамъ вôдъ нихъ обохъ до судіи, що „щось" захворѣли та не могуть приѣхати. Правда, судія признавъ нашу справу за важну, се значить, мы выграли справу, та ба! а хто намъ нашѝ конита, котрѝ до кôлькадесять долярôвъ выносять заплатить? Але що тамъ! То вже не ма що того и жаловати, бо то ся не верне, однакъ нехай то буде примѣромъ и наукою для другихъ, якъ ся мають того славного „ерусалимского архитекта" варовати и якъ ся вôнъ межи вами Братя где покаже, то дайте ему що-будь вôдчѣпного, то бодай клопоту не будете мати. — Однакъ досыть о нѣмъ.

На другій день, то есть въ недѣлю по тôмъ славнôмъ въ кортѣ процесѣ, вôдправили намъ О. Констанкевичъ въ нашôй церкви цѣле Богослуженє, заприсягли Раду церковну и колекторôвъ, а по полудни вôдбувъ ся въ домѣ Алексея Курилы председателя Рады церковнои, мітинґъ Братскій. — На мітинґу выбрано: Предсѣд. Брат. Кузма Молчанъ, — заступ. пред. Симко Гнатко, — касієръ Петро Лепакъ, — секретарь Кузма Варіянъ. Радни: Иванъ Курыла, Данько Шопа, Мих. Мороховичъ, Емиль Пейко. — Опѣкуны хворыхъ: Алексей Курыла и Андро Варянъ.

При обрахунку касы, найшло ся въ касѣ готовыхъ 212 дол. 22 цент., отже якъ на наше маленьке Братство, котре доперва рôкъ тому назадъ якъ ся завязало, сума грошей красна. — Кобы ще и другѝ нашѝ ту мешкаючѝ Русины пôзнали вже разъ, якъ великимъ добродѣйствомъ есть лучити ся въ Братства, и записали ся до Братства, то бы мы въ коротцѣ до пошанованя у другихъ народôвъ прійшли и моглибысьмо щось бôльше зробити.

На закôнченє скажу еще пару слôвъ, що до нашого житя та роботы. Два роки тому назадъ одна компанія закупила землю притыкаючу до мѣста Elmira вôдъ фармерôвъ, розпарцельовалаю, и продає льоты. Льоты можна дôстати по 230 дол. и высше. Положенє мѣсцевости рôвненьке, якъ на столѣ. Закладають ся новѝ фабрики, а кôлька фабрикъ вже робить, где и нашѝ люде мають роботу. Нашихъ кôльканайцять людей маe ту вже свои льоты и домы. Стрѣткара и трены переходять черезъ саму середину того нового мѣста. Хтобы зъ нашихъ людей хотѣвъ собѣ ту льоты купити и роботу сталу дôстати, нехай удасть ся до Ал. Курылы, котрого такій адресъ:

Mr. Al. Kuryla
220. West 13. str.
ELMIRA, N Y.
M. M.

Рускѝ знахорѣ въ Америцѣ.

Що нашъ нарôдъ переселившій ся тутъ въ Америку, має добру нагоду позбути ся старокраєвыхъ пересудôвъ, вѣры въ ворожки та ворожбитôвъ, чары та другѝ дурницѣ, то отôмъ нема що и сумнѣвати ся. Видно однакъ зъ поведеня нашого чоловѣка, що вôнъ чистый консерватистъ, та и не такъ скоро позбуде ся того що вынѣсъ зъ старого краю. И ту въ Америцѣ маемо вельми велике число знахорôвъ, ворожбитôвъ, та и другихъ того рода туманôвъ дурного люду. Поминаючи много розличныхъ выпадкôвъ того рода, наведемо той, котрый на дняхъ лучивъ ся: Захворѣвъ оденъ нашъ чоловяга въ мѣсточку М. на очи. Захворѣвъ, якъ ту называють, на „майнерске запаленє очей", котре дуже часто дôстають робôтники вôдъ розпиленого пороху зъ угля, чи то въ майнахъ, чи въ бресѣ. Запаленє таке очей потрѣбує довшои курации, а занедбане, стягає за собою бѣльмо на очи, а часомъ невыкорованє и цѣлковиту слѣпоту. Нашъ чоловяга не застановить ся надъ тымъ, що стратити здорове то легко, але якъ то тяжко назадъ его вôдзыскати, вôнъ хотѣвбы „чудомъ" здоровымъ стати. Тому треба и глядати за такими „чудотворцями", а такого маемо въ Shenandoah. Есть нимъ нашъ чистый Лемко, котрый має „вышню силу" и утѣкшѝ вôдъ мужôвъ жены назадъ спроваджає и въ невѣрныхъ мужахъ, любовь до своихъ женъ запалює, и иншѝ такѝ чуда робить, а що до хвороты?! О! то нема такои зъ котрои бы вôнъ не вылѣчивъ, та вôнъ туй, туй, и мертвыхъ буде воскрешати. До того то чудотворця приходить посланець и розповѣдає о хворотѣ очей свого товариша. — Чудотворець помѣркувавъ хвилю та каже: „Знаешь що ему хибує? Ему въ очахъ отъ такъ: въ праву сторону до окола закрутило, а на тое поможе тôлько оденъ лѣкъ, а то, вôнъ мусить вôдмавляти що-денно черезъ мѣсяць „Вѣрую" „въ задгусъ" (зъ кôнця до початку)"!

И щожь гадаєте любѝ читателѣ, чи не знаходять ся такѝ дураки, що такимъ туманамъ вѣрять? Есть ихъ ту повно! Не дивниця въ старôмъ краю, але ту въ поступовôй Америцѣ, то вже встыдъ та ганьба для нашого люду.

ВѢСТИ ИЗЪ СТАРОГО КРАЮ.

— 700 еміґрантôвъ галицкихъ выѣхало недавно зъ Генуы до Бразиліи на корабли „Re Umberto". Консулеви австрійскому удало ся вôдзыскати 1700 зр., неправно побраныхъ вôдъ еміґрантôвъ. Часть тыхъ грошей вôддано еміґрантамъ, а 1000 зр. вôдослано до львôвского намѣстництва, бо показало ся, що стôлько побрали несовѣстнѝ аґенты титуломъ задатку вôдъ 100 родинъ, котрѝ ще суть въ Галичинѣ и не можуть вже бути безплатно переведенѝ до Бразиліи.

Куда справляти еміґрацію.

По тôмъ всѣмъ, що до теперь знаемо о вôдносинахъ господарскихъ и о доли нашихъ нещасныхъ селянъ въ Бразиліи, здавалось бы, що годѣ думати ще о якôйсь акціи займаючôй ся еміґрацією въ тôмъ напрямѣ. Однакъ показує ся, що Русины ще не зорієнтували ся въ тôй справѣ. Въ однôмъ зъ послѣднихъ чиселъ „Дѣла" о. Дуткевичъ предкладає якъ бы якусь нову рѣчь, — орґанізацію еміґраціи до Бразиліи, т. е. то само, що товариство св. Рафаила ввело свого часу въ дѣло и що мало такъ погубнѝ наслѣдки.

Часъ уже зрозумѣти що:

1. Еміґрація безъ нѣякихъ средствъ матеріяльныхъ есть убійчою для еміґрантôвъ. Въ такôмъ разѣ еміґрантъ заразъ зъ першого кроку мусить вôддати ся въ неволю економічну. Улекшати дорогу такимъ людямъ есть рѣчію просто несовѣстною бо тымъ способомъ зваблює ся десятки иншихъ на погубну дорогу.

2. Еміґрантъ, що має заплатити зелѣзницю за родину (около 30 зр. на особу) до Генуы, мôгъ бы самъ зъ тыми грôшми заѣхати до Сполученыхъ державъ пôвнôчнои Америки, заробити тамъ грошей и поправити свою долю, замѣсть запропащувати еи и долю цѣлои родины.

3. На кольоніи еміґрувати можуть тôлько люде зъ якимсь хоть-бы маленькимъ капиталомъ и тôлько така еміґрація есть здоровою. Зъ пѣску батога не всучешь — треба собѣ выбити зъ головы гадку, що люде зовсѣмъ позбавленѝ средствъ матеріяльныхъ можуть денебудь стати ґаздами. Се мана!

Акціи комітету св. Рафаила, котру вôдограти проектує о. Дуткевичъ, дуже менѣ нагадує рôкъ голодовый на худобу кôлька лѣтъ тому назадъ, Тогдѣ люде выводили изъ стаенъ середъ зимы худобу, котрои не могли выживити, и выганяли въ лѣсы — зъ доброго серця, щобы не дивити ся на муки смерти голодовои. Такъ худобинѣ не було лекше анѣ вôдъ слезливои промовы господаря у дверехъ стайнѣ, анѣ навѣть вôдъ того, що господарь вôдпровадивъ ю до лѣса, щобы — борони Боже — не збили ся зъ дороги.

На разѣ реальною роботою есть указанє людямъ властивои дороги, а тою на сей рôкъ есть: для бѣднѣйшихъ ити на заробки до Сполученыхъ державъ пôвнôчнои Америки, а для засôбнѣйшихъ на кольоніи до Канады. О господарскихъ вôдносинахъ Канады и о шансахъ нашого хлопа можна дôзнати ся зъ свѣжо выданои моеи книжочки: „О еміґраціи", а кому не выстарчають вѣдомости тамъ поданѝ, тому радо служу листовными информаціями, поки не заложить ся у насъ бюро еміґраційне.

Д-ръ Іосифъ Олеськôвъ.

мене, посадивъ на колѣна, погладивъ по головцѣ та й промовивъ:

— Я знаю, дитинко, що ты була хора и нинѣ нѣчого ще не ѣла, бо твоя баба також хора, тому й не мала дати тобѣ що. Иди-жь дитинко онтамъ зъ тымъ хлопчикомъ... вôнъ тобѣ дасть усего, чого сама лише забажаешь...

Я ажь теперь почула, що я справдѣ дуже голодна и зъ радостію побѣгла я зъ тымъ хлопчикомъ до другого покою, де стоявъ довгій стôлъ, а на нѣмъ наложено повно яблокъ, грушокъ, горѣхôвъ и медянникôвъ. Менѣ ажь очи засмѣяли ся, коли я побачила тôлько ласощôвъ, а слинка туй-туй що не потекла... Я выбрала собѣ що-найкрасше, велике, червоне яблоко и вже мала его вкусити — въ-тôмъ пригадую собѣ, що вы, бабо лишили ся самѝ на земли... вы десь певно розщибаетесь и журитесь за мною та й вы дуже голоднѝ, а нѣхто вамъ нѣчого не принесе... Отъ я скоро й положила яблоко назадъ на стôлъ и побѣгла вже цѣлкомъ смѣло до Исуса и стала его просити:

— Исусе дорогій! Позволь менѣ ще на хвильку вернути ся назадъ на землю, до нашои хаты, де лишила ся моя стара, хора баба. Она також ще нѣчого сегодня не ѣла... Я еи приведу съ собою сюда до раю и подѣлю ся моимъ яблокомъ, що я его

Исусъ взявъ мене знову на колѣна, поцѣлувавъ сердечно въ лице и позволивъ менѣ ити по васъ, бабо, але наказавъ менѣ не баритись довго, бо завтра Святый Вечѣръ въ небѣ, то я також мушу тамъ бути... Отъ тогдѣ я й пробудила ся! А що? пôйдете, бабо, зо мною до неба? — спытала хора дѣвчинка, скôнчивши оповѣдати свôй сонъ.

— Пôйду, дитинко, пôйду! Лише ты спи теперь, бо ты певно змучила ся дуже, оповѣдаючи менѣ свôй сонъ... Я тебе ще й запаскою накрыю, бо въ хатѣ не топило ся нинѣ, нема дровець...

— Не журѣть ся, бабо, дровами! Нинѣ, якъ прийдемо до неба, я попрошу Исуса, а вôнъ певно позволить намъ набрати дровъ по повнôмъ наручю, бо вôнъ такій добрый, бабо, такій добрый, що я вамъ и сказати не можу...

— Спи, вже дитинко! — зацитькувала баба — бо завтра Святый Вечѣръ... завтра мусишь бути здорова, бо стара Ганна обѣцяла намъ принести кутѣ...

Дитина зажмурила очи и, здавалось, уже заспала. Однакъ небавомъ знову спытала стару:

— А чому я, бабо, мого тата въ раю не бачила? Чи его не взяли мѣжь святыхъ? Тажь вôнъ хочь бѣдный, але такій добрый бувъ на земли...

Стара нѣчого на се не вôдповѣдала, бо на цѣлôмъ тѣлѣ такъ дрожала, що не могла й говорити.

Дитина пытала дальше: — Бабо, бабо! Правда, що якъ прийдемо до неба, то обѣ вôдшукаемо тата? правда, що вы менѣ поможете шукати?

Стара ледви чутнымъ голосомъ промовила:

— Правда, дитинко, правда... Але спи вже, спи, бо я вже говорити не гôдна... Зимно пôдступає десь ажь пôдъ серце и дыхати не дає...

— Не журѣть ся, бабо! ще троха, а пôйдемо обѣ до неба... Тамъ такъ тепло й ясно, що й надивуватись не можна, якъ тутъ на земли може бути така студѣнь... И менѣ хоче ся вже спати... Я засну, а потôмъ пôйдемо обѣ до раю... тамъ червоне яблоко на мене чекає...

И накрывши ся лѣпше плахтою заснула дѣвчинка.

На другій день принесла стара Ганна кутѣ — та застала въ хатѣ лише два закостенѣлѝ трупы.

Якъ мы разъ Найяснѣйшого Пана витали.

(Розповѣдає „Ґрѣноръ".)

Було се 189. року, якъ разъ передъ друговъ Матковъ Божовъ. Люде порали ся кождый коло свого. Де-хто снопы ще звозивъ, иншій дожинавъ вôвса, а бабы коноплѣ брали; звычайно, якъ на селѣ. Припôзнилось що правда все по трохи, бо въ нашôмъ селѣ „манебрували" знаете, та стрѣляли на востро, тожь годѣ було и показатись на поле — не пускали.

Ажь тутъ наразъ рознеслась чутка, що мабуть нашъ Найяснѣйшій Панъ приѣдуть. Навѣть письмо прийшло зô староства до „ґміны", тай панъ-отець здає ся также дôстали, щобъ зъ процесіовъ, та зô школовъ и зъ всѣмъ селомъ „вырокувати" напротивъ. Зразу не хотѣвъ де-хто тому вѣрити, щобы нашъ Найяснѣйшій Панъ въ таку далеку дорогу, та ще ажь до насъ трудивъ ся, але якъ прийшовъ шандарь та наказавъ на твердо, щобъ въ Суботу передъ полуднемъ, до колѣйовои будки всѣ що до одного выйшли на зустрѣчь, то кождому, що перше не хотѣвъ вѣрити, якъ бы по пыскахъ дало....

— А що не приѣде, не приѣде? — пытали деякѝ тыхъ мудрагелѣвъ, що то нѣчому не хотять вѣрити, поки ся не переконають — або може скажете, що шандарь бреше?!

— Та вже-жь, що приѣде — вôдказували мудрагелѣ, поспускавши носы.

А по селѣ тôлько и бесѣды, що за Найяснѣйшого Пана. Кождый цѣкавый побачити, якъ то вôнъ выглядає. Звычайно „перзуна" не абы-яка, не оденъ и вмре та не доведесь бачити. Вправдѣ деякѝ казали, особливо тѝ, що то въ войску служили, що бачили его на власнѝ очи, та що розмавляли зъ нимъ такъ, якъ отъ я теперь зъ вами. Казали навѣть, що давъ имъ на пиво, та просивъ за стôлъ сѣдати, але гдежь тому всему можь вѣрити? Цѣсарь сежь не така особа, щобы зъ кимъ небудь тай за панъ-братъ заразъ; прійшовъ хто, а вôнъ давай просити сѣдати, та ще и по келишку выпили. Вôнъ у золотѣ та срѣблѣ ходить, кажуть, а ѣсть самѝ пироги зô сметановъ, та ковбасу и еще молокомъ попиває... И гдежь бы ему зъ такими хлопами якъ Гриць Котикъ або хочь и Саламаха розмавляти? Правда, що они письменнѝ. Гриць, кажуть, вже три „ксьонжки" вывчивъ, якъ бувъ въ Самборѣ у школахъ, та вже туй-туй, що на „ксьондза" не выйшовъ, але всежь таки ему не до того. А впрочѣмъ Богъ то святый знає, може и правду казали.... Та тôлько менѣ чомусь того не хотѣло ся вѣрити, що буцѣмъ то вôнъ вже старый та сивый, а менѣ все здає ся, що вôнъ такій молодый молоденькій та „пекный", гей той святый що горôкъ малювали.

(Конець буде).

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Знову вынайшли споръ о границю.

Еще не порѣшена справа границѣ Венецуелѣ, а вже Англія опять знайшла справу, щобъ зъ нашою державою посварити ся. Зъ Montreal доносять слѣдуюче: Лордъ Салісбури и Гр. Чамберлянъ радили надъ справою границѣ мѣжь Аляскою, а Британскою Колюмбією и прійшли по розслѣдахъ до того переконаня, що Спол. Державы не мають права до 3 міліоновъ акрôвъ землѣ, котра лежить на березѣ Пацифіку, напротивъ „Prince of Wales Island", и мае велике стратеґічне значѣне. Спол. Державы забрали той рубець землѣ при прилученю Аляски до Спол. Державъ. Знову вызначать обѣ державы комісіи, котрѣ будуть стояти тысячѣ. знову ухвалять бôльше міліоновъ на цѣли военнѣ, а газеты будуть мати о чѣмъ писати.

— Невеличкій и до недавна ще дикій край Японія, завдяки запровадженю у себе всякихъ европейскихъ и американьскихъ улѣпшень, ставъ грôзнымъ конкурентомъ на поли промыслу, котрого побоюють ся американьскѣ и европейскѣ фабриканты.

Остатними мѣсяцями зъявилось въ Калѣфорніи, Ореґонѣ взагалѣ на „вестахъ" богато аґентовъ японьскихъ, що продавали рôжный товаръ по далеко низшихъ цѣнахъ, якъ фабрики американьскѣ. И такъ примѣромъ: найлѣпшій байсикль по 12 доляровъ, вокна, дверѣ и иншѣ выробы деревянѣ о трету часть а навѣть о половину танше. Танôсть тота дасть ся тымъ вытолкувати, що японьскій робôтникъ заробляючій 15—20 центôвъ денно, може зовсѣмъ выгôдно выжити за тѣ грошѣ. Таный робôтникъ, одже и товаръ таный. А того нашѣ фабриканты и боять ся, бо будуть мусѣли або обнижити платню своимъ робôтникамъ, або пустити товаръ за таншѣ якъ до теперь грошѣ. До першои евентуальности не допустять самѣ робôтники здае ся, бо платня робôтнича тутъ вже и такъ небувало низка; другои евентуальности не хотѣли бы знову фабриканты, бо тогды мусѣли бы зречи ся великои части доходôвъ, якѣ побирають, при низкôй платнѣ робôтничôй и браку такои страшнои конкуренціи.

Якъ се все скôнчить ся поки-що незнати, рѣчь певна однакъ, що не обôйде ся безъ страйкôвъ, банкроцтвъ и законôвъ охороняючихъ передъ наплывомъ выробôвъ японьского промыслу.

Недавно тому побивъ Япанъ немилосердно Хины, теперь знову забирае ся до Америки выповѣдаючи ѣй вôйну въ промыслѣ. Тои вôйны настрашили ся дуже фабриканты, котрѣ зôйшли на конвенцію въ Чікаґо. Зъ страхомъ приняли до вѣдомости, що по всѣхъ вызначныхъ мѣстахъ Америки придбавъ собѣ вже Япанъ аґентуры для збутя своихъ товарôвъ и подавъ такѣ низкѣ цѣны, що Америка по неволѣ буде мусѣла одягати ся японьскими одѣнями, ѣсти японскѣ продукты а американьске буде мусѣло лежати за-для свои дорожнѣ. Конвенція рѣшила про-то удатись ажь до Вашінґтону о помôчь, якъ найскоршу.

Въ палатѣ посолôвъ въ Вашінґтонѣ радили передъ кôлькома днями надъ будовою каналу межи озеромъ Erie а рѣкою Ohio и призначили на то 20 міліонôвъ дол. Тымъ каналомъ мали бы спроваджувати далеко танше руду желѣзну зъ озера Superior до Пітсбурга. Для того Пітсбургцѣ старають ся всѣми силами о перепроваджене сихъ ухвалъ, бо десь тамъ мавъ сказати знаный ту міліонеръ и добродѣй мѣста Кенеґі, що незадовго промыслъ желѣза мусить вынести ся зъ Пітсбурга, бо неможливо буде выдержати конкуренцію зъ мѣстами, положеными надъ озерами, котрѣ могуть дôставати руду желѣзну водою и бути вôльными вôдъ всякихъ оплатъ желѣзничихъ. Тому, щобъ рядъ выдававъ грошѣ на будову того каналу, противнѣ другѣ мѣста. Если Пітсбургъ хоче и на дальше видѣти рухъ промыслу желѣзного въ себе, нехай своими силами старае ся о тое. Прецѣнь Чікаґо выдало бôльше якъ 20 міліонôвъ дол., щобъ мати чисту воду, будуе также важный каналъ а не просить конгресъ о помôчь, тожь и Пітсбургъ повиненъ старати ся о власну користь власными силами. Вже теперь говорять, що будова ся потревае зъ 6 лѣтъ.

НОВИНКИ.

— Въ Shamokin, Pa. вôдбули ся слѣдуючи вѣнчаня:

Дня 30. лат. Сѣчня, Никиты Полиняка зъ Лабôвця, пов. Новый Санчь, зъ Галичины, съ Пелягією Масьцьохъ зъ Угрина выжнього. пов. Новый Санчь, зъ Галичины.

Дня 1. лютого. Тадея Цѣдило, зъ Чорнои, пов. Грибôвъ, Галичина, съ Марією Янковичь, зъ Святковой пов. Ясло, Галичина.

Дня 4. лютого, Іоанна Дытко, зъ Полянъ мысцôвскихъ, пов. Кросно, съ Анною Федакъ, зъ Вôльшной пов. Кросно; Галичина.

— Загальна сума посылокъ грошевыхъ зъ пôв. Америки до Галичины для высыланя еміґрантôвъ селянъ въ р. 1894., выносила 2.656.953 зр. а. в. Найбôльше одержавъ повѣтъ ясельскій (329.547) по нѣмъ слѣдують горлицкій (288.873) саноцкій (221.335) зр. и т. д.

— Дня 24. с. м. постигло нещасте брата нашого Василя Котапецкого въ майнѣ Nr. 2, потовкло му ногу; но есть надѣя що вскорѣ прійде до здоровля, що му желаемо всѣ.

Нещастя на деннôмъ порядку, а люде такѣ недбалѣ не вступують до Братства, анѣ до „Союза".— Що днесь кому, завтра намъ, протое не вôдкладайте, абы не было за пôзно.

Братство св. Іоанна Крестителя
ОЛИФАНТЪ, ПА.

— Вправдѣ ще далеко до выбору президента, а вже теперь приготовляють ся поодинокѣ партіи. Партія републиканôвъ хоче мати президентомъ McKinley зъ St. Louis и говорить, що вôнъ есть найвôдповѣднѣйшимъ кандидатомъ на американьского цѣсаря.

— Конгресъ въ Вашингтонѣ ухваливъ, щобы день 12. лютого, въ котрôмъ народивъ ся Абрагамъ Лінкольнъ, бувъ правнымъ святомъ.

— Въ Міссурі можна купити землю по $2 за акеръ, лишь що се самый лѣсъ до котрого треба не абы-якои силы, щобъ го выкорчувати. — Въ Oregon можна знову достати 60 акрôвъ за дармо, але потôмъ ненажалуешь ся.

—Немиле привитане спôткало одного Американця въ Индіяна. По весѣлю выѣхавъ си на два тыжднѣ зъ молодою жѣнкою. Коли найбôльше вдоволеный повернувъ, сейчасъ арештували его за крадѣжь курей. При росправѣ признавъ ся, що кравъ куры черезъ цѣлый рôкъ, щобъ мôгъ оженити ся.

— Въ Ошкошь, Віскон. замкнули на приказъ епіскопа католицкій костелъ. Епіскопови належало ся вôдъ громады титуломъ данины рôчно $400, котрѣ не були плаченѣ черезъ 3 роки, для того епіскопъ приказавъ замкнути костелъ.

— Тайнѣ аґенты въ Новôмъ Йорку мають вже богато доказôвъ, що по найбôльшихъ мѣстахъ Спол. Державъ находять ся товариства т. зв. „Мафія", котрыхъ цѣлею есть обсыпати фальшоваными грôшми рôвночасно цѣлу Америку.

— Въ Конектікутъ и въ сходнôй части стейту Ню-Йоркъ лютилась недавно тому буря зъ скоростію 60 миль на годину. Въ заходныхъ частяхъ Америки панувала велика снѣговиця. Снѣгъ впавъ на 14 цалѣвъ грубо.

— Ще въ другой половинѣ Сѣчня приѣхало 5 Мадярôвъ до Нового Йорку, котрѣ при протоколѣ зôзнали, що суть нанятѣ за контрактомъ до роботы въ фабрикахъ Карнеґі въ Гайстетъ. Були се люде крѣпкои будовы тѣла, котрѣ могли жадати денно $3.50 до $5.00. Очевидно, що мусѣли назадъ вôдъѣхати собѣ зъ вôдки приѣхали. Такъ говорили американьскѣ газеты. Намъ знову здае ся, що се не були Мадяры анѣ Словаки, бо и Мадяры и Словаки мають свôй опѣкунчій дôмъ въ Ню-Йорку, тожь булибъ ихъ взяли въ оборону, Се таки правдоподôбно були Русины, котрѣ пôдъ дикимъ именемъ: Hungharian мусѣли вертати назадъ тратячи хиба свôй остатный центъ. Чути було, що и Русины мають ставити „Дôмъ Народный", котрый-бы ставъ опѣкуномъ надъ рускими морскими паломниками, але не знати въ чôмъ дѣло стоить. Може такъ стане ся, що Русины, мовлявъ, мали добру волю и охоту.

— „The Scranton Republican" помѣстила дня 27-го сѣчня с. р. слѣдуючу телеґраму:

Uniontown, Pa. Jan. 27. (на полудне вôдъ Pittsburga, Pa.): Гуны (Мадяры) и Словаки (чи и не Русины?) въ Lemont, майнерскôмъ селѣ на пôвнôчь вôдъ Uniontown, Pa. обходили вчера три весѣля, двое хрестинъ и оденъ похоронъ, а бувъ то заразомъ день ґенеральнои пейды (выплаты). Той славный день увѣковѣчнили они тымъ, що выпили лишень сто двайцять пять бочокъ (кекôвъ) пива, в одного хлопа забили!!!

Чи то мають бути люде, котрѣ образъ и подобіе Боже на собѣ носять? Чи чисто безрозумна худоба. — Дѣйстно! Честь и то велику честь приносять такѣ быдлятка для свого народу. Намъ ся здае, що до нихъ жадна народнôсть не признае ся.

Люде! коли отворять ся вамъ очи!

— О. Амбр. Полянській, бувшій парохъ въ Піттсбургу, Па. одержавъ администрацію въ Стрыю, въ Галичинѣ.

ПОСМЕРТНИ ВѢСТИ.

Анна, жена Ивана Бойка, члена „Союза" и Братства св. Іоана Крестителя въ Олифантѣ, померла дня 26. с. м. по довшôй недузѣ. Походила зъ Мохначки нижнои, лѣтъ около 43 — позôставляючи въ смутку мужа и двое сиротъ.

Вѣчна ѣй память!

— Дня 29. януаря зôставъ забитый Іоаннъ Сѣвакъ въ Mahanoy City, Pa. Вôнъ працьовавъ пôдъ бреховъ, ладовавъ углѣмъ кары, що ишли на ракъ-банкъ — чорну гору. — Коли вôнъ знаходивъ ся на самôмъ сподѣ, раптовно линва котра тягла кару зъ углемъ урвала ся, и кара скоростію лискавицѣ упала на нещастного и потерла его въ одну масу. — Бл. п. Іоаннъ Сѣвакъ полишивъ жену и 5. маленкихъ сиротъ. Вôнъ бувъ однымъ зъ тыхъ тямучихъ людей, котрѣ не лишень о себе, але и о свою рôдню старають ся, протое належавъ до гр. кат. Братства въ Mahanoy City, и до „Соединенія": Не будуть нарѣкати бѣднѣ сиротята на свого нещастного тата.

Вѣчная ему память!

Справы робôтничѣ.

— Американьскѣ мурины зачали вôдъ певного часу еміґрувати до републики Лѣберіѣ, заложенои черезъ цивилизованыхъ муринôвъ американьскихъ въ Африцѣ. Рядъ лѣберійскій дае имъ задармо землю и утримане черезъ 3 мѣсяцѣ. Обставины тѣ, якъ и лихѣ заробки въ Штатахъ надали еміґраціи той масовый характеръ. Тыми днями мае вôдплынути 400 муринôвъ до Африки изъ Спол. Державъ.

— Въ Streator, Ill. натрафили на поклады вугля. Дотычна земля есть власностію желѣзницѣ „Санта Фе".

— Зарядъ желѣзницѣ „Пенсильванія" выдавъ справозданѣ зъ доходôвъ и росходôвъ за минувшій р. 1895. — Зъ справозданя выходить, що на всхôднôй лініи т. е. вôдъ Пітсбурга до Нового Йорку было чистого доходу $1.342.328.99. На захôднôй вôдъ Піттсбурга лініи было знову $2.769.369.09 чистого доходу. Еслибъ цѣкавый хотѣвъ знати, якій великій зарôбокъ припадае компаніи на день, то мôгъ бы пораховати а выйшло бы ему, що компанія мае денно пересѣчного заробку $11.264.93. — Коли „Союзъ" буде мати тôлько членовъ? Старайте ся о то.

ДЕ-ЩО ЦѢКАВОГО.

— Якъ-бы таки конечно хотѣлисьте ѣхати до „старого краю", запишить си чимъ скорше „Свободу".

— Голярѣ будуть и въ Недѣлю голити, але лишь въ мѣстѣ Jefferson (Джеферзенъ).

— Въ Льондонѣ есть лишь 17 процентъ англійскихъ лѣкарôвъ.

— Мѣсяцѣ: Мартъ, Май, Августъ и Новемберъ будуть мати въ тôмъ роцѣ по 5 недѣль.

— Хочете знати, що чути въ „старôмъ краю"? — Запишить си „Свободу".

— Дотеперь брало ся переплысти водоспадъ Ніаґары около 30 людей.

— Міліонъ мущинъ, женщинъ и дѣтей умирае въ Индіи зъ голоду.

— Польскѣ паны въ Галичинѣ знову зачали кпити собѣ зъ едного хлопа, то значить: радять въ соймъ.

— „Чорнѣ" мають въ Америцѣ 7 колеґій, 17 академій и 50 высшихъ школъ. А що Русины мають? — Сѣмъ лѣнивыхъ шкôръ на собѣ.

— Въ церкви св. Петра въ Римѣ мѣстить ся 54 тысячь людей. Жадна церковь на свѣтѣ не вырôвнае ѣй.

— Като мавъ вже 80 лѣтъ, якъ почавъ учити ся грецкои мовы; мудрець Сократъ въ глубокôй старости учивъ ся грати на инструментахъ, а Русинъ молодый, а гнилый.

— Въ Ельдорадо найшли грудку золота, котра важить 31 фун. и 7 унцъ. Цѣнять ю на $9000.

— Москаль заприязнивъ ся зъ Туркомъ.

— Хинчики такъ беруть до войска: Якъ котрый перескочить 6 стôпъ широку яму, то вже воякъ.

— Читайте! — Що? — „Свободу" прецѣнь. — По-що? — Навчите ся бути дбалыми Русинами.

— Першій разъ звонили въ Америцѣ звономъ въ Бостонѣ р. 1744.

— Першій паровець, що переплывъ воду, ажь до Америки, называвъ ся „Syrino". Прибувъ до Ню-Йорку 23. Апрѣля 1838 р., а важивъ 700 тонъ.

— Японцѣ и Хины скорше уживали парасолѣ, якъ европейцѣ. До Европы спроведжено ихъ передъ 200 роками.

— Федоръ Василякъ вже въ р. 1782 мавъ 83. дѣтей. Зъ першою жѣнкою мавъ 69 дѣтей въ 27 породахъ, а зъ другою 18 въ 8 породахъ.

— Ну ще не запишете си „Свободы" коли така цѣкава? Тажь лишь $2 на рôкъ.

— Мôстъ въ Монтріль есть 8,701 стôпъ довгій, ще довшій якъ бруклиньскій.

ВСЯЧИНА.

— Новонароджена дочка россійского царя буде мати чорне, кучеряве волосе, темнѣ очи и округлу тварь. Не буде велика анѣ красна, але за те пріятна, жартоблива и досить понятлива. Въ першôмъ роцѣ житя буде смертельно хора, а колибъ перебула ту хоробу, то не мине еи то саме въ другôмъ, третôмъ, четвертôмъ, пятôмъ, шестôмъ, семôмъ и осмôмъ, однакъ питане, чи дожіе до вôсѣмъ лѣтъ. Еслибъ дожила, то еще перекалатае двайцять лѣтъ, а опôсля певно вмре. — Таку долю выворожив ѣй зô звѣздъ князь Кароль Дуньскій, котрый, кажуть, розумѣе ся на тôмъ Царь и цариця мали дуже плакати, якъ почули таке. Чи байка чи правда?

Хитрѣ.

Въ наслѣдокъ уличнои бойки въ однôмъ бôльшôмъ мѣстѣ вôдставлено одного героя до поліціи, щобъ оправдавъ ся. Незабавомъ надбѣгла сюды его жѣнка зъ дрôбными дѣтьми и просила судію поліціи, щобъ змилувавъ ся надъ мужемъ за-для дѣтей. Непомагали просьбы, и жѣнка выйшла зъ поліціи а дѣти лишила. Коли знову виновникъ не хотѣвъ сказати, де мешкае, судія бувъ въ клопотѣ, бо не знавъ, що робити, чи дѣти вôддати до сиротского дому а батька таки покарати, чи выпустити его. Але надумавъ ся якось добре и вôддавъ батька дѣтямъ.

Дивачнѣ завѣщаня.

Въ державахъ европейскихъ мусить бути завѣщане спорядженe писменно, пôдписане власноручно тестаторомъ и въ загалѣ всякѣ урядовѣ формальности мусять бути доконанѣ. — Въ Америцѣ инакше. Завѣщане, выражене въ якôй небудь формѣ есть правосильне. — Недавно узнано завѣщане (тестаментъ), котре якійсь дивакъ написавъ крейдою на дверехъ. Знову якійсь старый кавалеръ зъ Мексику казавъ собѣ вытатуовати свою послѣдну волю на плечахъ, вказуючи спадкоемцямъ, де ульоковавъ свои капіталы. По смерти дивака узнало право завѣщане за важне. Топерь богатый банкиръ въ Філядельфіи Вітедервіттъ оголошуе въ часописяхъ американьскихъ, що офѣруе суму 30.000 доларôвъ тому, хто ему вскаже непрактикованый еще до сихъ порь спосôбъ спорядженя послѣдной волѣ.

Молодый дентиста заповнявъ золотомъ зубъ жѣнцѣ одного вызначного обывателя въ Гальтсъ. Жѣнка мусѣла бути не погана, бо бѣдный лѣкарь не стерпѣвъ та поцѣлувавъ ю кôлька разôвъ. Жѣнка повернувши домôвъ, розповѣла мужови о поступку лѣкаря. Розгнѣвавъ ся дуже мужь, впавъ зъ кôлькома своими товаришами до помешканя залюбленого доктора, выгнавъ го зъ вôдтамъ и почавъ за нимъ гонити по улици. Небавомъ скôнчила ся гонитва, але докторови приказано сейчасъ опустити мѣсто. Просивъ ся лѣкарь, щобъ позволили му почекати на найблизшій потягъ — и на то не пристали.

СМѢХЪ И ПРАВДА.

Жалуе.

Отець до сына: „А ты смаркачу, то ты говоришь, що вуйко дурный! Скажи ту заразъ що жалуешь того!"

Сынъ: „Дуже а дуже жалую що вуйко дурный".

Приятелѣ.

„Гей! Никола! Я вже маю патентъ на майнера (майнерски папери), теперь ся оженю!"

Никола: „То дôстанешь другій патентъ!"

„Якъ то? на що?"

Никола: „На скôнченого дурака!"

Глухій свѣдокъ.

Судія: „Якъ ся называешь?"

Свѣдокъ: „Щоооо?"

Суд: „Якъ ся называешь?!"

Свѣ: „Ктоооо?"

Суд: „Тажь ты!"

Свѣ: „Яааа? Иванъ Микита!"

Суд: „Кôлько маешь лѣтъ?"

Свѣ: „Щоооо?"

Суд: „Кôлько маешь лѣтъ?!"

Свѣ: „Ктоооо?"

Судія (розлюченый): „Но! — тажь не я!"

Свѣ: „Панъ судія? Но... панъ судія може мае сорокъ лѣтъ, а може ще и не мае".

— „Марисю! та чомужь ты не выходишь за мужь?"

— „Та бо тато говорять, щомъ еще за глупа."

— „Дивный твôй тато! Тажь глупота не есть перешкодою до супружества".

Три якъ рôдні браты.

О. Федьковича.

(Дальше).

XII.

Поховавъ я свою неньку, а самъ облѣгъ. Лежу, такъ лежу, що ледви и тямлюсь. Ажь тутъ уходить вôйтъ зъ десятникомъ.

— А ты, — каже, — набравъ у жида на сяжнѣ, чомъ не робишь?

— Кобы я годенъ, кажу, то я бы робивъ, а такъ сами видите, що не годенъ.

То дай залôгъ, каже вôйтъ, або пôдпиши ся на ґрунтъ. Не смѣе пропасти.

— Жидôвске, кажу, не пропаде, а я на ґрунтъ не пôдписую ся, бо до того е сироты, не лишь я. Кохи подужаю, я жидови вôдроблю, ще и камату ему заплачу.

Вôйтъ насваривъ на мене, тай пôйшовъ, але жидъ поганый не ждавъ: въ тыждень, чи якъ, прийшовъ мене фантувати. А я ще лежу. Записали и ґрунтъ и хату въ залôгъ, — я сижу на постели, та сплакавъ. Такъ ревне плачу, що ажь серце зъ мене выскакуе. Ажь тутъ убѣгае Нестерюкъ Яковъ; убѣгъ, та й зупинивъ ся коло дверей.

— Добрый вечеръ, брате!

— Добре здоровля. Прошу, сѣдай!...

— Най увесь гараздъ у тебе сѣдае. А тебе забрали?

— Забрали, кажу.

— Шкода, що и шкôру зъ тебе не здерли, упѣкъ Яковъ.

— Вôдъ тебе, брате Нестерюку, кажу я, менѣ и таке слово миле.

— Въ оденъ разъ! повторивъ Нестерюкъ горко. А теперь?

— Теперь я у печали, у великôй печали. Не годить ся менѣ вѣрного товариша займати.

— Ты дурень (не противъ васъ говорячи, четцѣ мои любі!) ты дурень! ще разъ повторивъ Якôвъ, а самъ пôшовъ и „бувай здоровъ" не сказавъ. А другои днины приносить менѣ жидъ письмо.

— На тобѣ, пакъ, каже, Яковъ Нестерюкъ вже мене закутало за тебе.

— Якъ то закутало? — пытаю.

— Оттакъ закутало, що твою роботу переймило на себе. Воно такъ сегодня вже за тебе латры въ лѣсѣ рубае.

XIII.

Яковъ Нестерюкъ зъ нашого села, парубокъ годный та щирый, що и не сказати. Доки мене остригли, то мы собѣ товаришували, а вôдтакъ и не бачились бôльше, бо вôнъ далеко вôдъ насъ сидѣвъ, ажь на другôмъ кутѣ. Тôльки неня покôйнѝ минѣ оповѣдали, що вôнъ, заки я бувъ у вôйську, оставъ ся вôдъ вôтця и вôдъ матери, та теперь самъ собѣ господарюе, тôльки зъ сестрою (бо ихъ лишь таки двôйко було). Мене не разъ кортѣло до него пôти, вôдвѣдати, та все не смѣвъ; така то вже, бачите натура. Якъ бы ми бувъ самъ до мене не прийшовъ, то хто знае, коли бы мы були й побачились.

Другои днины, чи що, прибѣгае вечеромъ до мене.

— А що дѣешь, брате?

— А що-жь бымъ, кажу, дѣявъ? лежу!

— А знаешь ты, чого я отце прийшовъ до тебе?

— Чути-му.

— Я хочу йти до тебе сидѣти, або ты йди до мене!

— Якъ отце? пытаю я.

— Оттакъ! каже Яковъ. Ты хворый, хто знае, коли выдужаешь, а тобѣ треба кого въ хату, не то щобъ обходивъ ґосподарство, а те, щобы тебе розваживъ. Отъ Богъ дае далѣ и весну на дворѣ: треба заклады, орати, сѣяти. — А твое господарство? За мое не журись: я и свого догляжу и тутъ буду. Таки завтра кочую ся хиба до тебе.

Я хотѣвъ щось сказати, але вôнъ не давъ.

— Ты дурень, каже, тай пôшовъ свищучи у двери.

XIV.

Иде дощь, доки иде а вôдтакъ и сонечко загрѣе. Оттакъ и на мене: Якôвъ перенѣсъ ся до мене, довгъ мôй вôдробленый, попови заплачено, сестры повыслужувались та повертали домôвъ, а я самъ ставъ помалу дужати. Якôвъ у мене якъ рôдный братъ, и мене розважае, и весну робить и спѣвае, якъ той соловѣй у гаю. Менѣ весело. Ажь тутъ прибѣгае гайдукъ зъ бицирку.

— Иди, — каже, — панъ староста тебе потребуе!

Приходжу до старосты.

— А що тамъ, — каже — небоже, подужавъ?

— Подужавъ трохи, кажу.

— А дома якъ?

— Отъ якъ, кажу, сироты вѣчнѝ, безъ вôтця и безъ матери. Якъ мене, не дай Боже, поволають, пропало все и ґрунтъ и ґосподарство.

— А якъ ты слабувавъ, хто тебе кутавъ?

— Яковъ Нестерюкъ — кажу.

— Гôдный хлопець! — каже староста. А знаешь, чого я тебе клыкавъ?

— Панъ свѣтлый скажуть!

— Прийшовъ тобѣ абшитъ.

— Менѣ абшитъ? — кажу я, а тутъ зъ радôщь ажь не стямивъ ся. Якъ то може бути, пане?

— Я писавъ за тебе до министерїѣ, бо менѣ жандарь Тайверъ усе оповѣвъ.

— Котрій то жандарь? — пытаю я.

— А той, що тебе на снѣгу змерзлого знайшовъ. Я все знаю.

— Пане мôй гôдный! — кажу я, та й упавъ старостѣ въ ноги. Пане мôй добрый! Дай Христе Боже, абы вы нѣколи на лихе мѣсце не ступили!

— Годѣ вже, годѣ — каже староста. А теперь иди собѣ домôвъ, жени ся, та ставай на господаря. Вже доста бурлаковати, часъ разъ и людьми стати.

(Дальше буде)

ЮЛІЯНЪ КОПЫСТЯНСКІЙ
Гавріилъ Малинякъ

Гуртовный складъ (Wholsale)

20 Market str.

SHAMOKIN, PA.

Мають завсѣгды на складѣ свѣже добре пиво въ великихъ и малыхъ бочôвкахъ зъ найлучшихъ броварôвъ, горѣвки (whiskey) и лѣкеры найлѣпшого ґатунку

Братя! замавляйте у своихъ.

LIACHOWICZ & FEINBERG
(Ляховичъ и Файнвергъ)

425 Shamokin str.
SHAMOKIN, PA.

Польско-литевскі зегармістры и ювілєры.

Всякі направы зегарковъ выконують точно, таньо и въ короткомъ часѣ. Обручки слюбни, якъ хто купуе достае въ подарунку гарный будзѣкъ.

Стѣнні зегары дають на выплатъ.

M. ROTHSCHILD,
642 E. Sunbury Str.
SHAMOKIN, PA.

Великій складъ всякого рода убрань, для старшихъ и для дѣтей. Капелюхи, шапки и всякі другі рѣчи того рода въ найлѣпшôмъ ґатунку, въ низькихъ цѣнахъ.

Ю. Щипчикъ и Г. Трохановскій.
46. Second Str.
MT. CARMEL, PA.

На цѣле мѣсто одна, однѣсенька руска бучерня.

Мясо все свѣже и добре. — Розвозять въ часъ и скоро.

Люде добрі, чижь вѣчно будемо вспомагати чужихъ?

M. G. SHIPP

Кандидатъ на констабля. Чоловѣкъ поважный и честный.

Голосуйте на него.

Бонедікъ Талпашь
(BENEDICT TALPASZ)
Russian Meat Market Co.
... Pine Str.
(напротивъ руской плебаніи.

Тôлько оденъ на цѣле мѣсто рускій бучеръ. Продае все свѣже мясо и волове и теляче и вепровину. Розвозить въ часъ.

Братя Русины! Спомагаймо себе всѣ вспôльно на каждôмъ кроцѣ, а будуть зъ насъ люде!

Михаилъ Бачиньскій,
SHAMOKIN, PA.
Учитель.
Nr. 246 S. Pearl Str.

Полагоджуе всякі справы для нашихъ людей, котрі вôдносять ся до старого краю. Пише листы, полагоджае контракты купна и продажи грунтôвъ, якъ въ загалѣ всякі справы входячі въ кругъ дѣланя американьского, приватного нотаря.

T. TALPASZ,

ТЕОДОЗІЙ ТАЛПАШЬ
Рускій Ресттавраторъ
— и —
ГОТЕЛЬНИЧІЙ
246
PEARL STR.
SHAMOKIN, PA.
Недалеко руской плебаніи.

Добрый вечеръ, друже мой!
— Добрый вечеръ, свате!
А куда такъ спѣшите?
— До Талпаша, брате!

Що за Талпашь? Зводки онъ?
— Та-жь краянъ нашъ милый
— У него всѣ русини
— Подкрѣпляють силы!...

— Що за брындза й пиво тамъ!
— Обходить ся файно!
— Обслугуе якъ братамъ!
— Таньо надзвычайно!

— Припоручаемъ Американьскимъ Русинамъ выдавництво „Бібліотеки для руской молодѣжи, котре выходить въ Коломыи (въ Галичинѣ) пôдъ редакціею Юліяна Насальского. На рокъ одного тôлько доляра, а выйде за рôкъ 4 велики и грубі книжочки. Хто хоче мати тѝ книжочки, а цѣкавѝ они, най напише до Родакціи „Свободы".

HENRY PARRY

одинокій вôдповѣдный кандидатъ на

Директора убогихъ
(Overseer of the Poor)

При надходячихъ выборахъ на сю посаду голосуйте Братя на Генрика Парра.

JOHN GLOWA,
EXSELSIOR, PA.

Одинокій шторь на цѣлый Excelsior
Ивана Гловы.

Вже его непотребуемо захвалювати, бо каждый не вôдъ нинѣ его знае, а хто еще не знае, най зайде и купить, а певно не пожалуе.

JOSEPH WALLISCH
JOHN AMBICKI
(Йосифъ Валѣшь)
(Иванъ Амбицкій)
212 Lincoln St.
SHAMOKIN, PA.

Спôлка найлѣпшихъ, найсоліднѣйшихъ и найтаньшихъ кравцѣвъ на цѣле мѣсто.

Роблять дуже ладно убраня нови, на весѣля, недѣлѣ, свята и на будни дни. Хто разъ у нихъ купить убране, певно нѣколи до другого кравця не зайде, бо такъ полюбить ихъ роботу, що и другому ще порадить зайти до нихъ.

Мають на складѣ готови убраня, кошулѣ, и други розлични рѣчи.

Спробуйте краяне, а не пожалуете.

JOS. WOLF.
SHAMOKIN, PA.

Найбôльшій складъ убрань на цѣле мѣсто, такъ для старшихъ, якъ и для дѣтей. Убраня найрозличнѣйшого доброго ґатунку и найновѣйшого крою, завсѣгды суть на складѣ до выбору.

Оверковты въ цѣнѣ отъ $2.50 до $15.00 Цѣле вовняне убране для мужчинъ можна достати въ цѣнѣ почавши отъ $7.00 и выжше.

Великій складъ капелюховъ, шапокъ, сорочокъ и другихъ потрѣбныхъ рѣчей до убраня ся.

Кто хоче добре и красно убрати ся нехай спѣшить до:

Іоса Волфа
на Shamokin Str. N-ro 703.

Dr. F. J. MEEK,
Д-ръ. МИКОЛАЙЧИКЪ
Cor. Shamokin & Chesnut str.

Одинокій лѣкарь, славянинъ на цѣле мѣсто. Лѣчить всякі хоробы совѣстно и въ короткôмъ часѣ. Особливо незрôвнаный лѣкарь въ справахъ положничихъ.. Говорить по англійски, по руски и по польски. Горячо поручаемо сего знаменитого доктора, нашимъ Русинамъ.

НАЙСТАРША, НАЙЛУЧША, НАЙСЛАВНѢЙША
АПТИКА
есть безперечно
T. R. CLARKSON & CO.
Cor. Shamokin & Sunbury str.
SHAMOKIN, PA.

Всѣ докторы мѣжь котрыми и Д-ръ Миколайчикъ шлють свои рецепты и поручають всѣмъ тую аптику, де всѣ лѣки приготовляють ся совѣстно.

ОДИНОКІЙ РУСКІЙ
ШТОРЪ
въ
ОЛИФАНТѢ ПА.

Пôдъ зарядомъ
ГЕОРГІЯ ХИЛЯКА

Звѣстного руского патріоты. Есть се найлучше заосмотреный зо всѣхъ шторôвъ во всѣ потребні товары и всякого рода по якъ найтаньшôй цѣнѣ.

Каждый тамошный Русинъ уважаючи себе правдивымъ и щирымъ патріотомъ, най спѣшить до свого руского штору. Особенно нашѝ ґаздынѣ най йдуть громадно!

Нащо Юськôвъ, Шмулѣвъ помагати? Идѣть до свого.

O. MURDZA & BRO'S.
О. МУРДЗА и БРАТЪ.
46. Second str.
MT. CARMEL, PA.

Тôлько оденъ рускій шторъ на цѣле мѣсто. Всякі товары найлѣпшого сорта. Услуга точна. Конѣ, якъ каты.

Купуйте люде у свого. вже часъ покинути жидовъ.

D. SALEY
102, Essex str.
JERSEY CITY N. J.

Продае книжки рускі: **молитвословы, бібліи, житя святыхъ**, всякі популярні научні брошуры и другі рускі книжки.

Календари на 1896-ый рôкъ по 40 и 50 цнт.

Букварі по 20 цнт.

Dr. JOHN SZLUPAS,
Office: 421 Penn Ave
Telephone: 1613.
SCRANTON, PA.
АПТИКА СЛОВЕНСКА.

Лѣчить всякі хоробы въ короткôмъ часѣ и успѣшно.

Поручаемо сего доброго лѣкаря нашимъ братямъ Русинамъ.

THE LYNDHURST,
Shamokin Str.
РУСКА РЕСТАВРАЦІЯ.
Єфремъ Лучковецъ
Иванъ Сѣкора

Мають завсѣгда дуже смачні на спосôбъ краевый приладжені снѣданя, обѣды и вечерѣ, теплі и зимні перекуски (lunch), пиво, горѣвки, вина, лѣкеры найлѣпшого ґатунку.

Услуга пильна и солѣдна.

Памятайте на своихъ!

РУСКА ТОРГОВЛЯ
(Creek Store Company)

415 Shamokin Str,
въ ШАМОКІНЪ ПА

Поручае мѣсцевымъ Русинамъ и на околицю своi богатый складъ всякого рода виктуалôвъ и майнерскихъ знарядôвъ.

Е тутъ мясо
И лопата,
Суть и скирнѣ
И гербата,

Перець, гвозды и кобасы,
Мука, крохмаль, солонина
Мыски, горшки всѣ овочи
Зеленина и сушенина.
Е чернушка,
Е петрушка.

АНДРЕЙ ГАРАКСИМЪ
(Andro Haraksym)
333 Market Str.
Mt. Carmel, Pa.

— Рускій швець. —

Всякі нові роботы и направки выковуе дуже порядно.

J. BOBKOWSKI
ПРЕДПРІЕМЦЯ ПОХОРОНОВЪ.

300
PEARL and MULBERRY str.
SHAMOKIN PA.
и въ MT. CARMEL, PA.
229-231 E. South Hickory st.

Удавайте ся въ потребѣ до него.

РУСКІЙ КОМ. ШТОРЪ
727 Commerce str.
SHAMOKIN PA.

Манажеры:
Михаилъ Лабовскій
Михаилъ Колодѣй

Всяки товары найлѣпшого сорта, дуже туні

Родимцѣ! не спомагайте жидôвъ, але своихъ братôвъ!

PETRO SERAFIN
Петро Серафинъ
424 Shamokin Str.
Рускій готель.

Мае пиво, віску и всякі другі здоровѝ напитки. Готель чистенькій, услуга порядна, честна и солідна.

Вже часъ покинути чужихъ, а себе самыхъ пôдпомагати!

I. H. TONKAY
POTTSVILLE, PA.
(Недалеко Редінского діпа.)

Краяны незабудьте зъ цѣлымъ довѣріемъ звернутись въ разѣ потребы до нашого земляка.

I. H. TONKAY отворивъ нову канцелярію недалеко редінского діпа въ Pottsville, Pa.

Посылае грошѣ до каждои части свѣта скоро, таньо и беспечно.

Продае шіфкарты на кожду лінію.

Потребуете зробити контрактъ, або повномочіе зайдѣть до I. H. Tonkay въ Pottsville, Pa., недалеко редінского діпа.

I. H. TONKAY мае на складѣ: рускі, словеньскі и польскі молитвенники, — такожь великі читанки и календарѣ — въ Pottsville, Pa., недалеко редінского діпа.

9 W. CENTER ST.
SHENANDOAH PA

ФАБРИКАНТЪ
Прапорôвъ (фанъ
Хоруговъ, Одзнакъ
Пасовъ, Шапокъ для Братствъ

Фана для парады зъ найлѣпшого едвабу; чотыри и пôвъ черезъ шесть и пôвъ стôпъ со всѣма приборами $25, и 26.75

Прапоры больши зъ найлѣпшои матеріи по $32.00 $35.00 $45.00 и $50.00

Пишѣть по цѣнники и по пробу до:

R. H. MORGAN
9 W. Centre Str.,
SHENANDOAH, Pa.

Молись, трудись, учись, до СОЮЗА запишись, до читальнѣ ходи, Бога въ сердцю май, ближнего люби, церковь посѣщай, Свободу читай, Русь святу люби, доброму научай ся, грошей не марнуй, въ процеса не вдавай ся. Въ лотерію не грайте, тôлько грошъ щадѣть. Братя! намъ треба „Народного Дому", [illegible] Се не забувайте! . . . Буде зъ насъ.